

מה שלא נמצא עד שלא נברא אדם. וקול התור נשמע בארצנו, שהרי [וה] [כל] דבר של הקדוש ברוך הוא [ר"א שעה] הקב"ה שלא נמצא בעולם עד שנברא אדם. כיון שנמצא אדם, הכל נמצא.

אחר שחטא, הפל הסתלק מהעולם והתקללה הארץ. זהו שכתוב (בראשית א) ארורה האדמה בעבורך וגו', וכתוב כי תעבד את האדמה לא תספ פת כחה לך וגו', וכתוב וקוץ ודרדר תצמיח לך.

בא נח ותקן קרדמים ופצירות בעולם. אחר כך, וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. באו בני העולם וחטאו לפני הקב"ה, והסתלקו צבאות הארץ [של העולם] כמקדם, והיו עומדים עד שבא אברהם.

כיון שבא אברהם [לעולם], מיד הנצנים נראו בארץ, התפקנו והתגלו כל הצבאות בארץ. עת הזמיר הגיע, בשעה שאמר לו הקב"ה למול. כיון שהגיע אותו הזמן שברית נמצאה בו באברהם ונמול, אז התקיים בו כל הפסוק הזה, והתקיים העולם, ודבר הקב"ה היה בהתגלות בו. זהו שכתוב וירא אליו ה'.

רבי אלעזר פתח פתח הפסוק הזה [בשעה] אחר שנמול אברהם. שעד שלא נמול, לא דבר עמו אלא מתוך דרגה תחתונה, והדרגות העליונות לא היו קיימות על אותה הדרגה. כיון שנמול, מיד הנצנים נראו בארץ. אלו הדרגות התחתונות שהוציאה והתקינה הדרגה התחתונה הזו. עת הזמיר הגיע - אלו ענפי הערלה. וקול התור נשמע בארצנו - זהו קול שיוצא מתוך אותו פנימי של הכל, ואותו קול נשמע, ונה קול

אשתכח עד לא אתברי אדם. וקול התור נשמע בארצנו. דהא (ר"א דא) (ר"א ל"ג בל) מלה דקדשא בריך הוא (ר"א ל"ג דעבר) דלא (דף צו ע"ב) אשתכח בעלמא עד דאתברי אדם. כיון דאשתכח אדם פולא אשתכח.

בתר דחטא, פולא אסתלק מעלמא ואתלטיא ארעא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ג) ארורה האדמה בעבורך וגו'. וכתוב כי תעבד את האדמה לא תספ פת כחה לך וגו'. וכתוב וקוץ ודרדר תצמיח לך.

אתא נח ותקן קרדומין ופצירי בעלמא. ולבתר וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. אתו בני עלמא וחיבו קמיה דקודשא בריך הוא. ואסתלקו חילין דארעא (דעלמא) כמלקדמין, והווי קיימי עד דאתא אברהם.

כיון דאתא אברהם (לעלמא) מיד הנצנים נראו בארץ, אתפקנו ואתגלו כל חילין בארעא. עת הזמיר הגיע. בשעתא דאמר ליה קדשא בריך הוא דיתגזר, כיון דמטא ההוא זמנא דברית אשתכח ביה באברהם ואתגזר. פדין אתקיים ביה כל האי קרא, ואתקיים עלמא, ומלה דקדשא בריך הוא הוה באתגלייא ביה הדא הוא דכתיב וירא אליו יי.

רבי אלעזר פתח האי קרא (בשעה) פתר דאתגזר אברהם. דעד לא אתגזר לא הוה מליל עמיה אלא מגו דרגא תתאה, ודרגין עלאין לא הוו קיימי על ההיא דרגא. כיון דאתגזר מיד הנצנים נראו בארץ אלין דרגין תתאין דאפיקת ואתקינת האי דרגא תתאה. עת הזמיר הגיע אלין ענפוי דערלה.

וקול התור נשמע בארצנו. דא קול דנפיק מגו (דף צו ע"ב) ר"א) ההוא פנימא